

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

PREȘEDINTE

București, 23 iunie 2015
Nr.L292/2015

Domnului

Senator CĂTĂLIN BOBOC

PREȘEDINTELE COMISIEI JURIDICE, DE NUMIRI,
DISCIPLINĂ, IMUNITĂȚI ȘI VALIDĂRI

În temeiul articolului 105 din Regulamentul Senatului, în ședința din 23 iunie 2015, plenul Senatului a hotărât trimiterea spre *reexaminare* a **proiectului de lege pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Sechestrate și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L292/2015-procedură de urgență)**.

În acest sens, vă anexăm extras din stenograma ședinței Senatului din data de 23 iunie 2015.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Ioan Chelaru

L. 292 / 2015

Extras

din stenograma ședinței Senatului din 23 iunie 2015

Domnul Ioan Chelaru:

Punctul 10, Proiectul de lege pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Sechestrate și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Din partea Guvernului României, domnul ministru secretar de stat Liviu Stancu, microfonul 9.

Vă rog, domnule ministru.

Domnul Liviu Stancu:

Doamnelor și domnilor senatori,

Așa cum cunoașteți, acest instrument juridic este foarte mult așteptat de către practicienii în materie, de opinia publică, în general.

Fac numai mențiunea că la Ministerul Justiției, în perioada în care am elaborat textele, s-au primit peste 120 de observații din partea sistemului judiciar și din partea altor instituții publice și a societății civile.

Textul pe care dumneavoastră îl aveți în dezbatere reprezintă, printre altele, și o transpunere a Directivei nr. 42/2014 a Uniunii Europene în legătură cu acest tip de activități care conduc la recuperarea creanțelor și la gestiunea bunurilor sechestrate.

Ministerul Justiției a realizat consultări cu autorități în materie din Franța, Olanda sau Statele Unite ale Americii, astfel încât materialul pe care l-am depus Parlamentului în vederea transformării în drept pozitiv a fost îndelung verificat și discutat cu o serie de actori în materie, care deja au o experiență extrem de mare.

Ca urmare, vă rugăm să purcedeți la analiza și la acceptarea acestui text pe care l-am depus, cu amendamentele care au fost deja realizate în comisia de specialitate, și cu care am fost de acord, urmând ca succesul acestei instituții să poată fi urmărit în anii care urmează.

Vă mulțumim foarte, foarte mult.

Domnul Ioan Chelaru:

Mulțumesc și eu, domnule ministru.

Din partea comisiei, vicepreședintele Ovidiu Donțu.

Vă rog.

Domnul Ovidiu-Liviu Donțu:

În ședința din 22 iunie 2015, membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină și imunități au hotărât, cu unanimitate de voturi ale celor prezenți, să adopte raport de admitere, cu amendamentele cuprinse în anexă, parte integrantă a prezentului raport.

Comisia juridică supune plenului Senatului raportul de admitere, cu amendamente, și proiectul de lege.

Domnul Ioan Chelaru:

Mulțumesc.

Dezbateri generale. Nu sunt.

Le declar închise.

(Domnul senator Șerban Nicolae solicită cuvântul.)

Păi, n-ați ridicat mâna, domnule coleg.

(Intervenție neinteligibilă a domnului senator Șerban Nicolae.)

Vă ținea de vorbă. A... bineînțeles că...

Microfonul 3, domnul senator Șerban Nicolae.

Domnul Șerban Nicolae:

Mulțumesc.

Nu vă faceți griji, nu-mi schimb nici locul, nici partidul, nici principiile.

Domnul Ioan Chelaru:

Eu chiar nu-mi fac.

Domnul Șerban Nicolae:

Știți, eu o să fiu ăla care stinge lumina, dacă e cazul.

Am o întrebare, în primul rând, pentru domnul secretar de stat.

Nefiind în comisia de specialitate, nu am putut să parcurg întreaga analiză a acestui proiect, dar, din denumire, rezultă că e vorba de bunuri sechestrate și înclin să cred că e vorba de bunuri sechestrate în vederea confiscării, în cazul în care se dispune de către o instanță de judecată, printr-o hotărâre definitivă, confiscarea acestor bunuri care au legătură cu făptuirea de acte prevăzute și pedepsite de legislația penală.

Sechestrarea însă, ca procedură, este o indisponibilizare în vederea confiscării. Administrarea acestor bunuri ridică unele chestiuni legate de constituționalitatea normelor, pentru că, dacă e vorba de bunuri confiscate, atunci ele își schimbă regimul de proprietate, și atunci n-avem o problemă, dar ar trebui să modificăm și denumirea autorității, și regimul juridic al bunurilor.

Dacă e vorba, însă, de bunuri sechestrate în vederea confiscării, atunci se produce o naționalizare, o înlăturare a proprietarului legitim, înainte de a avea o decizie a instanței.

Pot să admit că există situații în care este necesară o administrare a unor bunuri sechestrate pentru care adevăratul proprietar nu exercită acte de administrare și există posibilitatea diminuării valorii, deteriorării, chiar a pieirii bunului.

Dar, dacă nu este vorba de asta, atunci ar trebui să apară o diferențiere, ca să nu avem situația... Acum, știți, sunt și parlamentari, și politicieni de rang foarte înalt, chiar la cel mai înalt nivel, care consideră că legislația în materie penală, mai ales în ceea ce privește procedura penală, nu trebuie modificată, ea fiind sacrosantă. Probabil că o s-o băgăm într-un capitol distinct, într-un soi de Biblie, apocrif, așa.

Eu cred că deciziile Curții Constituționale din ultima perioadă impun schimbări, mai înainte de a aștepta ca celebra Macovei să ne dea voie de la Bruxelles.

Dar, pentru a nu risca un atac la Curtea Constituțională din partea unor persoane care sunt puse în situația de a avea bunuri sechestrate în vederea confiscării pe parcursul unui proces penal, să fie depozitate, practic, de gestiunea propriilor bunuri, și să constatăm că, la nivelul Curții Constituționale, o atare dispoziție înfrânge regimul constituțional al proprietății, așa fi vrut să-l întreb pe domnul secretar de stat dacă sunt eu în eroare cu privire la toate aceste detalii și dacă ele sunt clarificate, pentru că, altminteri, ceea ce a spus Domnia Sa și ceea ce a reținut și comisia este un fapt pozitiv. O asemenea agenție este așteptată, ea are un rol foarte important în gestionarea și valorificarea acestor bunuri, dar așa vrea să fim siguri că nu încălcăm vreo normă constituțională.

Mulțumesc.

Domnul Ioan Chelaru:

Mulțumesc.

Domnul senator Nicolae-Vlad Popa, microfonul 2.

Domnul Nicolae-Vlad Popa:

Stimați colegi,

Proprietarul bunului sechestrat este persoana care are plasat acest bun sub anumite interdicții pentru ca justiția să poată, la un moment dat, să aibă posibilitatea să-l transforme în acoperirea prejudiciului, să-l folosească pentru acoperirea prejudiciului.

Bunul sechestrat nu-și schimbă proprietarul. Ca atare, nu poate cineva să administreze, numai proprietarul poate administra bunul respectiv, cu interdicția clară de vânzare sau, mă rog, de transfer de proprietate al acestui bun. E singura interdicție care se face, și sub sancțiunea legii, pentru că vânzarea unui bun sechestrat are urmări penale evidente. Și atunci, evident, denumirea, ca agenție care administrează bunurile sechestrate, încalcă clar o prevedere constituțională care garantează proprietatea.

Cred eu că trebuie să găsim o soluție, poate Guvernul să vină cu o îndreptare care să dea la o parte toate aceste semne de întrebare.

Domnul Ioan Chelaru:

Mulțumesc.

Alte puncte de vedere? (*Discuții la prezidiu.*)

Nu sunt, da?

Domnule secretar de stat, vă rog, microfonul 9.

Domnul Liviu Stancu:

Punctele de vedere exprimate aici pornesc de la prezumția dobândirii licite a bunului. Cred că ambii vorbitori la acest subiect s-au referit, la faptul că, prin Constituție, dobândirea unui bun se prezumă ca a fi licită.

Recunosc că și eu, când am văzut proiectul, m-am întrebat exact în acord cu Domniile Lor, numai că specialiștii noștri mi-au prezentat o serie de materiale prin care Curtea Constituțională a decis că prezumția de dobândire licită a bunului este relativă.

Deci suntem în fața unei prezumții relative, și nu a unei prezumții absolute, urmând ca, în realizarea textului de lege, să se facă aplicarea acestui tip de raționament juridic, pe care Curtea Constituțională l-a oferit.

Să nu uităm că această agenție a plecat de la următoarea premisă: că, în condițiile în care bunurile sunt sechestrate, proprietarul părăsește interesul de a-și gestiona respectivele bunuri, astfel că ele urmează, într-un anumit interval de timp, formule de degradare. Există bunuri care, nevalorificate fiind, bunuri care se consumă foarte rapid... Să nu uităm că... Un exemplu foarte simplu – automobilele. Deci să nu uităm că aceste bunuri își pierd din valoare foarte, foarte rapid. Agenția urmează să gestioneze aceste bunuri în cadrul bunurilor care se devalorizează cu rapiditate, urmând a le înstrăina, sumele respective, obținute prin valorificare, urmând a fi depuse într-un cont, iar, în condițiile în care suspectul, în finalul urmăririi penale sau în urma judecății, se constată că este nevinovat, urmează a primi valorile care au fost deja consemnate în conturile bancare, astfel încât, practic, patrimoniul acestuia nu suferă prejudicii.

Cam aceasta este filozofia mecanismului de valorificare a bunurilor care, așa cum arătam, își pierd foarte rapid din valoare. Aceasta este rațiunea. Am arătat care este rațiunea, dacă vreți, juridică, pe care Curtea Constituțională a stabilit-o în deciziile sale, cu care a construit prezumția relativă de dobândire licită a bunului.

Domnul Ioan Chelaru:

Mulțumesc domnului ministru.

Domnul Șerban Nicolae, microfonul 3.

Domnul Șerban Nicolae:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Nu am cum să fiu satisfăcut de o asemenea explicație, chiar dacă ea respectă rigorile de prezentare și știu că asta a fost raționamentul care a stat la baza elaborării proiectului de act normativ.

Din punctul meu de vedere – și-mi asum ceea ce spun –, relativizarea caracterului licit de dobândire a averii de către Curtea Constituțională, printr-o decizie, a fost o prostie. A fost o prostie anticonstituțională.

Caracterul licit al dobândirii averii se prezumă. Punct. A introduce elemente de nuanțare, nu este acceptabil. De ce? În primul rând, pentru că se amestecă latura civilă cu latura penală. Și această relativizare a fost interpretată în sensul transformării caracterului nedovedit licit, într-o dobândire ilicită, într-o dobândire printr-o faptă penală a averii. Acest lucru nu a fost niciodată valabil în România, timp de vrei 150 de ani, în România modernă, mai ales în legislația penală.

Eu am observat – și am spus-o public – că, pentru unii specialiști de tip nou în materie penală, profesorul Vintilă Dongoroz este o notă de subsol. E adevărat că era academician, e adevărat că a parcurs și perioada interbelică, și perioada comunistă, dar probabil că nu se ridică la nivelul lui Predoiu, al lui Bica, al lui Macovei și al altor specialiști recunoscuți și respectați ca atare.

Revenind însă la chestiunea textului de astăzi, exemplele date întăresc convingerea că există o greșită abordare a regimului proprietății. Exemplul cu mașina... Cum ar putea o agenție să administreze un autoturism, în așa fel încât să se asigure că nu-i scade valoarea?

Eu am mai întâlnit în plenul Senatului concepte care distrug economia de piață. Am aflat că există evaluări cu valori fixe. A existat, la un moment dat, o propunere prin care imobilele RA-APPS-ului trebuiau vândute la un preț superior prețului de piață, prețul de piață fiind preț minim, ceea ce dă râma tot ceea ce înseamnă economie de piață, cerere și ofertă și așa mai departe.

Revenind însă la chestiunea legată de administrare, înstrăinarea acestor bunuri nu este administrare. Este act de dispoziție, este act de înstrăinare și se pune chestiunea interesului. Persoana care este proprietarul bunului mobil sau imobil are un interes superior interesului statului în ceea ce privește administrarea respectivului bun, în mod firesc, fiind proprietar.

În niciun caz nu s-ar putea presupune că administratorul, stat, ar avea interesul sporirii valorii chiar dacă ar anticipa o confiscare printr-o decizie penală.

Mai mult decât atât, ar însemna ca această agenție să fie populată cu niște specialiști foarte buni în materie economică. Să fie niște foarte buni manageri de afaceri, care să gestioneze diverse afaceri ale persoanelor ale căror bunuri sunt confiscate, în așa fel încât să asigure ceea ce, spre exemplu, acum fac fie proprietarii bunurilor respective, fie practicienii în insolvență, prin maximizarea valorii bunurilor aflate în administrare.

Mă îndoiesc. Dacă ar fi așa pricepuți la afaceri, nu ar lucra la stat.

Și atunci, eu v-aș ruga... m-am uitat pe termenul de adoptare tacită și vă propun, chiar dacă nu am calitatea de lider sau vicelider de grup, să retrimitem acest proiect de lege la Comisia juridică. El să fie reanalizat, să fie identificate eventualele spețe, pentru că așa cum am spus – și sunt de acord cu domnul secretar de stat –, există bunuri pentru care riscul deteriorării sau chiar al pieirii, în orice caz al scăderii valorii, să fie unul real, prin lipsa de interes a proprietarului. Există bunuri pentru care proprietarul, în mod declarat își declină orice fel de responsabilitate de administrare, mai ales la bunurile care prezintă o dificultate de comercializare, astfel încât toate aceste nuanțări să fie analizate și să venim cu o propunere care să înlăture suspiciunea rezonabilă a neconstituționalității.

Mulțumesc.

Domnul Ioan Chelaru:

Suspiciune rezonabilă? Știați că sunt sensibil la noțiunea asta.

Doamna senator Câmpeanu, vă rog, microfonul 2.

Doamna Mariana Câmpeanu:

Nu sunt jurist și de aceea, poate, termenii pe care o să-i folosesc nu sunt cei mai adecvați, dar vă supun atenției, dragi colegi, că asta înseamnă atentat la proprietatea privată, care este garantată prin Constituție.

Gândiți-vă ce se întâmplă dacă este vorba de a se pune sechestrul pe o casă sau să zicem, pe o bijuterie de familie și prețioasă și din punct de vedere sentimental... și această teribilă agenție le vinde, persoana câștigă totuși procesul și nu-și mai poate recăpăta bunurile niciodată înapoi și rămâne și fără casă.

Gândiți-vă ce abuzuri se pot întâmpla, cum se întâmpla acum cu băncile care vând apartamentele la prețuri mult mai mici decât cele care sunt pe piață și persoana respectivă rămâne și fără casă și cu datorie, în continuare, la bancă.

Așa se va întâmpla și în cadrul acesta.

Eu nu cred că un bun sechestrat poate să iasă din proprietatea celui care o are. Este anticonstituțional.

Domnul Ioan Chelaru:

Da, în general, instituția sechestrului a fost înființată cu caracter asigurator, nu cu caracter definitiv.

Domnule senator Bumbu, vă rog.

Domnul Octavian-Liviu Bumbu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Categoric, nu aveam nicio intenție să mă bag în acest domeniu unde n-am competențe. Dar argumentația domnului ministru secretar de stat m-a convins să adresez o întrebare, să-mi pun la îndoială logica mea ori a altcuiva. Adică, faptul că inițiatorul, respectiv, Guvernul, ministerul consideră că este mai bun administrator o persoană detașată de proprietate decât proprietarul însuși, că proprietarul are intenția să și-o devalorizeze, eu cred că e o idee... nu știu, e o raționalizare... se poate gândi foarte simplu, este de bunăsimț o astfel de gândire.

Pe urmă, vreau să întreb un lucru: personalul este adus la agenție prin redistribuire dintre salariații ministerului sau alți angajați? Că dacă-i vorba de alți angajați, atunci o suspectăm de alte intenții, plus celelalte măsuri care trebuie luate, de schimbare a schemei ministerului, fondurile, bugetul. Și din nou întrebăm: de unde-i sursa și așa mai departe.

Cred că propunerea de retrimiteră este foarte normală și eu o susțin.

Domnul Ioan Chelaru:

Vă rog.

Domnul vicelider al Grupului parlamentar al PNL, domnul senator Motoc.

Domnul Octavian Motoc:

În numele Grupului parlamentar al PNL din Senat cerem retrimiteră la comisie pentru a fi clarificate unele chestiuni care au fost ridicate de colegii noștri, astăzi, aici.

Domnul Ioan Chelaru:

Mulțumesc.

Există o asemenea propunere. Sunt obligat s-o supun votului dumneavoastră. Vă rog să votați, stimați colegi, propunerea de retrimiteră la comisie.

38 de voturi pentru, 26 de voturi împotriva, 2 abțineri.

Dosarul se duce... pardon, proiectul de lege se duce la comisie.

Problema este următoarea: la comisie nu ați solicitat un termen – este adevărat că în octombrie se împlinește termenul de adoptare tacită – , probabil că în prima ședință a comisiei se va discuta acest subiect. *(Discuții la prezidiu.)*

Acum, mai avem o problemă... îmi ridică personalul tehnic și are dreptate era nevoie de un minimum de 43 de voturi. *(Discuții în sală.)*

Stimați colegi, este o chestiune mult prea serioasă. Art. 44 din Constituție consacră, într-adevăr, prezumția licită pentru proprietate. Eu cred că este o chestiune sfântă pentru drept, în general și pentru societate, în special. Însă, haideți să fim cinstiți cu noi și să recunoaștem că societatea românească are nevoie de un asemenea proiect de lege, pentru că se discută mereu de pagube foarte mari care nu au fost valorificate și banii nu au fost încasați la bugetul de stat. Asta nu înseamnă că, instituind o asemenea organizație, trebuie să încălcăm o prezumție de licitate.

Vă rog.

Domnul Octavian Motoc:

Pentru a putea repeta votul, fac încă o dată propunerea în sensul de a trimite această inițiativă legislativă până în sesiunea din toamnă, în prima săptămână a sesiunii din toamnă, în așa fel încât să fie timp suficient pentru a fi pusă la punct această inițiativă.

Dacă sunteți de acord, vă rog să votați această propunere.

Domnul Ioan Chelaru:

Mulțumesc.

Supun aprobării dumneavoastră propunerea făcută de liderul Grupului parlamentar al PNL.

Vă rog să votați. (*Discuții în sală.*) Vă rog să votați. Vă rog să votați, stimați colegi. 45 de voturi pentru 22 de voturi împotriva și 3 abțineri.

Dosarul... proiectul de lege se întoarce la comisie.

Din acest punct de vedere, rog și reprezentantul ministerului să aibă mare grijă, probabil că vor fi amendamente.